

"Slobodna Dalmacija" Split, 26.VII 1984.

splitsko ljeto

OSVRT

Romantična raspjevanost

Uz koncert Jovana Kolundžije u Muzeju narodne revolucije

„Malo ali dobro“ – bilo je očito polazište komisije glazbenog programa Splitskog ljeta kada je odabirala koncertante za svoje glazbene večeri, pa je nakon Valtera Dešpalja u mirisom rascvjetane lavande ispunjeni atrij Muzeja revolucije pozvan još jedan ljubimac koncertne publike iz malobrojnih redova najboljih jugoslavenskih gudača – violinist Jovan Kolundžija. U akustički daleko primjerenijem i gostoljubivijem prostoru od stare ili obnovljene koncertne dvorane na Trgu Republike, gdje je dosad već više puta nastupio pred splitskom publikom, Kolundžija je za brojne slušaoce što su te večeri opsjeli i maksimalno napučili ponaraslim zelenilom već nezgodno isparcelizirani i inače ograničeni prostor za publiku izvodio atraktivan program. Premda ograničen na dva stilska razdoblja – barok i romantiku – on je raznolikošću sadržaja ponuđene glazbe i zbog izbora skladbi koje se jednim dijelom ne susreću tako često na koncertnom podiju, bio ipak dovoljno zanimljiv da izazove, zaokupi i zadrži pažnju slušaoaca i u ležernoj opuštenosti ljetne večeri. Uz jednu od efektnih sonata iz pera francuskog baroknog majstora J. M. Leclaira glazbena je romantika bila zastupljena u raznolikim varijantama od slatkim patetikom prožete glazbe Saint-Saensove Introdokcije i Ronda capricciosa preko sadržajem ležernijeg i pristupačnijeg djelića Brahmsove violinske ostavštine u njegovu Scherzu te slavenski širokogrudno raspjevane i muzikantski umilne glazbe A. Dvoržaka u njegova Četiri romantična komada pa do interpretativno u svakom pogledu vrlo zahtjevne Sonate – Opsesije za violinu solo E. Ysaya.

Kolundžija je glazbenik sugestivne individualnosti, izrazitog temperamenta, s pažljivo usavršenom tehnikom i odnjegovanim lirski mekim i toplim tonom, pa je ovako sastavljen program bio ponovna prilika da se njegov izvođački potencijal doživi u punom i pravom svjetlu. U njegovu, u cijelosti zapravo romantičnom uzbuđenosti ponesenom muziciranju, snažnu barokno pompoznu pjevnost u tumačenju Leclaira smijenila je u Ysayu maštovito i vješto primijenjena i raspoređena virtuozna bravura s gotovo mističnim pijanom u polaganom stavku. U Brahmsovu Scherzu je u prvom planu bila vedra temperamentna razigranost, dok je spontanu sdačnost Dvoržakovih romantičnih glazbenih sanjarenja Kolundžija dočarao lirskom raspjevanošću nesvakidašnje ljepote. I reprezentativna guslačka parada popularne Saint-Saensove skladbe našla je u Kolundžiji pravog posrednika, jednako kao i dvije minijature F. Kreislera poklonjeae zadovoljnim slušaocima u dodatku programu.

Povoljnu okolnost za svoj nastup osigurao je Kolundžija i izborom suradnika za klavirom jer se Nada Kolundžija suvremenim kretanjem kroz raznovrsnu zahtjevnost odabranih skladbi predstavila tokom večeri ne samo kao pijanist perspektivnog izvođačkog potencijala nego i kao glazbenik s dragocjenom sposobnošću prilagodbe i kreativnog uključivanja u čin zajedničkog muziciranja. Zbog toga je glazbena večer Jovana i Nade Kolundžije unatoč, povećanom sparinom i vlagom u zraku, znatno otežanim uvjetima izvođenja, bila lijep umjetnički doživljaj, dostojan uzorne profesionalnosti i reputacije izvođača.

Mirjana ŠKUNCA